

שארעו להם הרים הרים הרים
וניהגם לאין טובם כפירוש
הפטוב.

והיה שני גודלים ובאים מעלים כי
דופקים מחת פפה הכבוד,
שאפורופוס של ישראל מדה
חמשית, משומם היומם בגלות כל
זמן זהה, וקראה שיטפה אותם
בארץ שוניהם.

וזהו שמי מדות בשתי חלקות.
יאאה אהת ובראה בנגד רבנן
העולם, וממן לה רשות לדבר כל
מה שתרצה, וראתה בישראל מצד
אחד לגודר על ישראל שיצאו
מהגלויות בזכות אבותיהם, ומצד
אחר רצתה לגור עליהם בשבייל
חטאיהם בשאמור עליים רעה
גדולה, הרי ארבע מדות, ולא
היתה בהם מדה חמישית
אפורופוס של ישראל, ודברו כל
מה שרצה.

עד שהגיעה להם המדה
ה חמישית, והיה בכסא הכבוד מן
השם הקדוש, ואמרה על בני
ישראל טוב, ולא היו פוחדות שטי^ת
מדות הראשונות לדבר לפניו,
בזכות המדה החמשית שנשלחה
ללילה, ויאאה להאריך להם. וכך
פתח, והיה يوم אחד הוא ידע
לה, לא יום ולא לילה והוא לעת
ערב יהיה אור.

שנינו, (בראשית א) ויקרא אליהם
לאור יום ולהשך קרא לילה. ושם
אמר וחשך על פני תהום. וקשה
שלו על שלו. בא רבבי אלעוז לרבי
שמעון אביו ואמר לו, אבי מורי,
מה זה? אמר לו, מבראשית עד ו'
דורות ברא ידו' אחד, רוצח
לומר, ר' של שמו נטן בו רוח
חכמה. עד באן לא היה יודע מהו
חשך. גם רבבי אלעוז ונשך ידו
של אביו.

עד הכא לא היה מנדע מהו חשך. גם רבבי אלעוז ונשך ידו.

בקושט, כי יונח יתהון בארע שנאיהון.
וישב בינויו דארע להון בישין אלין, וידבר
להון לארע טב כפירושא דקרא.

וניהו תרי רברבן סגיאין מעלייאן הוה
מטרקן תחות ברסי יקרא, דאטטרופא
דיישראל מכילתא חמישאה, בדיל דיהון
בגלותא כל עגנא הדין, וארע דבשי יתהון
בארע שנאיהון.

וזהו פרין מכילתן, בתרי ספין, נפק חדא
ומיליל לךבל רבון עלמא, ויהיב לייה
רשו דימיל כל מאן דכעוי, וחייב בישראל מן
גיסא חדא למגזר בהון בישראל, דיפקון מן
גלותא, בדין אבהתהון. ומן גיסא אחינא,
רעא למגזר עלייהון, בדיל חובייהון, לא אמרו
עליהו בישא סגיאה. הא ארבע מכילתן,
ולא הוה בהון מכילתא חמישאה אפטרופא
דיישראל, ומילילו כל דרשו. (דף ריג ע"ב).

עד דמطا לוותהון מכילתא חמישאה,
והיה בקרים יקרא מן שמא קדישא,
ואמר על בנוהי דיישראל טב, ולא הו רתין
פרין מכילתן קמייתא למילא קמיה, בדיל
מכילתא חמישאה דאתמתל ליליא, ונפק
לנהזר דלהון. ועל דא פטה, והיה يوم
אחד הוא ידע לה לא יום ולא לילה והוא
לעת ערב יהיה אור.

הנינה (בראשית א) ויקרא אליהם לאור יום
ולחשך קרא לילה, והתם אמר
וחשך על פני תהום, וקשיא דידייה אידידה.
אתא רבבי אלעוז לרבי שמעון אבוי, ואמר
לייה אבא מاري, מאי דא. אמר לייה,
מבראשית עד שששה דורות ברא יהו"ה אחד,
אבי למיר, ר' דשמיה, יhab ביה רוח חכמה,
עד הכא לא היה מנדע מהו חשך. גם רבבי אלעוז ונשך ידו.

קם ובי אבא ושאל, מה זה חשך? סבבו החברים ולא הגיעו למטה שטאל. עשו מעשה, והגיעה קול מלפני רbone הולם בפסקוק זה, (איוב ۲) ארץ עפמה וגוו, צלמות ולא סדרים ותפעע כמו אפל. גיהנם מלפני שנברא העולם היה גנוו לרשותם. אווי לרשעים שיקיו בשיעשה האלווה את אלה, (ישעה ט) כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יורה ה' וכובדו עליך יראה. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא לא ברא להם זה. (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה אלקיו.

ונגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך. רבינו יוסף אמר, מלאך הוא שהיה עתיד לומר טוב על בני ישראל פשיטוכו לקודש ברוך הוא בכל צרכם, כשביא קוץ המשיח. בכל צרה שבאה עליהם יאמרו למדה: בניך באים אליך. ויגאלו הטובים. אשרי חלקם של ישראל שנקראו בני הקדוש ברוך הוא, שהם כמו מלכים. (איוב לח) ויריעו כל בני אלהים. הויה מה?

בא ראה, מניין שקרה הקדוש ברוך הוא ליעקב אל? אפה בעולונים, ואני אהייה בתהותנים, אפה מלה בתהותנים, ואני אהיה אלהים עליון. מה זה אומר? אלהים אלהים עליוניים. (בראשית י) ויעל אלהים מעלה אברחים. האבות הם מרכיבות הקדוש ברוך הוא. שנינו (בראשית י) נתן אמת ליעקב חסד לאברחים. הרי ששת ספירות בשתי מרכיבות גדולות עליונות.

שלישי יצחק. מה זה (בראשית לא) וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. ומשום פחד יצחק שהיה ספירה והקדוש ברוך הוא שעשה כסא כבוד, מרבבה עליונה, וספירה של יצחק היה מעליונים, מפרש

כם רבינו אבא ושאל, מי חשך. אסתחררו חבריא ולא מטו מי דשאלו, עבדו עובדא, ומطا קלא מן קדם רבון עלמא, בהאי קרא, (איוב ۲) ארץ עיפתה וגוו צלמות ולא סדרים, ותופע כמו אופל, גיהנם מקמי דאתהperi עלמא, הנה גניו לרשיעיא, ווי להונן לחיביכא, דיחון כד יעכיד אלהית אלין, (ישעה ט) כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יורה. זפאה חולק hone דישראל, דקדsha בריך הוא לא ברא להונן דא, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שמי אלהיו:

ונגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליה. רבינו יוסף אמר, מלאך הוא, דהוה עתיד למשימר טוב על בני ישראל, כד יתיבונן לקדsha בריך הוא, בכל עקthon, כד ייתי קצא דמשיחא, בכל עקפתא דתיתני עלייהון, יימרין למכילתא בריך אני לותך, ויתפרקין טבאי. זפאה חולק hone דישראל, דאתהperi ואנו דאנון במלאכיה, (איוב לח) ויריעו כל בני אלהים, הויה מי?

פא חי, מניין שקרה קדsha בריך הוא ליעקב אייל, אתה בעלך, ואני אהא בתהאה, (ג"א אתה תהא בתהאה, ואני אהא אלהא בעלך), מי קא מיר. (בראשית י) ויעל אלהים מעלה אברחים, אבחנן אינון רתיכאן דקדsha בריך הוא. חנא, (מיכח ז) תמן אמת ליעקב חסד לאברחים, הא תרין ספירן, בתרין רתיכן, רברבן עלאין. תליראה יצחק, מי (בראשית לא) וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. ו בגין פחד יצחק דהוה ספירה, וקדsha בריך הוא דהו כריסי יקרא רתיכא עלאה, וספירה ד יצחק והקדוש ברוך הוא שעשה כסא כבוד, מרבבה עליונה, וספירה של יצחק היה מעליונים, מפרש